

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 30. septembar 2024. godine
Br. Ref.: RK 2541/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI92/24

Podnosilac

Reshad Zherka i Xhelal Zherka

Ocena ustavnosti presude Pml. br. 550/2023 od 17. novembra 2023 Vrhovnog suda Kosova

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sutkinja
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli Reshad Zherka i Xhelal Zherka, sa prebivalištem u opštini Đakovica (u daljem tekstu: podnosioci zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju presudu [Pml. br. 550/2023] od 17. novembra 2023. godine Vrhovnog suda Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) u vezi sa rešenjem [PN. br. 1196/2022] od 20. januara 2023. godine Apelacionog suda Kosovo (u daljem tekstu: Apelacioni sud) i rešenjem [PK. br. 85/22] od 3. novembra 2022. godine Osnovnog suda u Peći, Departman za teška krivična dela (u daljem tekstu: Osnovni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom podnosioci zahteva navode da su im povređena osnovna prava i slobode, zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023 (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 14. aprila 2024. godine, podnosioci zahteva su podneli zahtev preko pošte, koji je Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) primio 18. aprila 2024. godine.
6. Dana 25. aprila 2024. godine, predsednica Suda je, odlukom [br. GJR.KI.92/24], imenovala sudiju Remziju Istrefi-Peci za sudiju izvestioca, dok je odlukom [br. KSH.KI.92/24], imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërzhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Safet Hoxha i Radomir Laban (članovi).
7. Dana 29. aprila 2024. godine, Sud je obavestio podnosiocima zahteva o registraciji zahteva. Istog dana, kopija zahteva je dostavljena Vrhovnom sudu.
8. Dana 4. septembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Podnosioci zahteva drugi put podnose zahtev Ustavnom sudu, odnosno prethodno su podneli zahtev KI06/16, koji je indirektno povezan sa okolnostima konkretnog slučaja, dok jedan od podnosilaca zahteva, naime, podnosilac zahteva R.ZH., podnosi zahtev po peti put, odnosno zahteve KI90/21, KI138/22 i KI264/23.
10. Zahtevi podnosioca R.ZH. podneti 14. maja 2021. godine [zahtev KI90/21], 12. septembra 2022. godine [zahtev KI138/22] i 1. decembra 2023. godine [zahtev KI264/23], ne odnose se na okolnosti konkretnog slučaja. Što se tiče zahteva KI90/21 i KI138/22, o njima je Sud odlučio, a o zahtevu KI264/23 još uvek nije odlučeno.
11. Koliko je relevantno, Sud podseća da su podnosioci zahteva 31. januara 2016. godine podneli svoj prvi zahtev, registrovan u Sudu pod brojem KI06/16, kojim su osporili presudu [Pml. Kzz 8/2015] od 18. februara 2015. godine Vrhovnog suda, u kom slučaju je odbijen njihov zahtev za zaštitu zakonitosti u vezi sa njihovim kažnjavanjem u krivičnom

postupku, navodeći da je donet u suprotnosti sa stavom 2, člana 102. [Opšta načela sudskog sistema] i stavovima 1 i 2, člana 106. [Nespojivost funkcija] Ustava. Sud je u ovom slučaju odlučio da je zahtev neprihvatljiv, jer je podnet van zakonskog roka koji je propisan članom 49. Zakona.

Činjenice slučaja koje se odnose na ovaj zahtev

12. Iz spisa predmeta proizilazi da su podnosioci zahteva presudom [P. br. 346/12] od 23. maja 2013. godine Osnovnog suda oglašeni krivim za saizvršilaštvo za krivično delo „Razmena usluga“ iz stava 1, člana 345. (Razmena usluga) u vezi sa članom 23. (Zajedničko izvršenje) Privremenog krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: PKZK), kao i podstrekivanje na krivično delo „Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja“ iz stavova 1 i 3, člana 339. (Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja) PKZK-a u vezi sa članom 23. (Zajedničko izvršenje) i 24. (Podstrekivanje) PKZK-a, i svaki osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 4 (četiri) godine i novčanom kaznom u iznosu od 10.000 (deset hiljada evra).
13. Dana 6. juna 2014. godine, Apelacioni sud je, presudom [PAKR. br. 413/2013], preinačio gore navedenu presudu Osnovnog suda, smanjivši jedinstvenu kaznu za podnosioc zahteva sa vremenskog trajanja od 4 (četiri) godine zatvora na vremensko trajanje od 3 (tri) godine i 6 (šest) meseci.
14. Dana 5. januara 2022. godine, podnosioci zahteva su podneli zahtev za preispitivanje krivičnog postupka, sa obrazloženjem da je presuda [PAKR. br. 413/2013] od 6. juna 2014. godine Apelacionog suda zasnovana na falsifikovanom dokumentu i lažnoj izjavi svedoka.
15. Neutvrđenog datuma, Osnovno tužilaštvo u Peći, Departman za teška krivična dela (u daljem tekstu: Osnovno tužilaštvo) je dostavilo odgovor na zahtev za preispitivanje postupka u kome se navodi da je predmetni zahtev neblagovremen, jer su 6. juna 2016. godine prošle 2 (dve) godine od pravnosnažnosti gore navedene presude Apelacionog suda.
16. Dana 11. maja 2022. godine, Osnovni sud je, rešenjem [PK. br. 85/2022], odbio zahtev podnosioca za preispitivanje krivičnog postupka presuđenog presudom [P. br. 346/12] od 25. maja 2013. godine Osnovnog suda, preinačenom presudom [PAKR. br. 413/2013] od 6. juna 2014. godine Apelacionog suda, kao neblagovremen.
17. Neutvrđenog datuma, podnosioci zahteva su uložili žalbu na rešenje [PK. br. 85/2022] od 11. maja 2022. godine Osnovnog suda.
18. Dana 10. juna 2022. godine, Apelacioni sud je, rešenjem [PN. br. 589/2022], usvojio žalbu podnosioca zahteva i ukinuo rešenje [P.K. br. 85/2022] od 11. maja 2022. godine Osnovnog suda, vraćajući stvar na presuđivanje ovom sudu, sa obrazloženjem da zahtev za preispitivanje postupka u konkretnom slučaju nije neblagovremen.
19. Dana 3. novembra 2022. godine, Osnovni sud je, rešenjem [P.K. br. 85/22], odbio zahtev podnosioca za preispitivanje krivičnog postupka presuđenog presudom [P. br. 346/12] od 25. maja 2013. godine Osnovnog suda, preinačena presudom [PAKR. br. 413/2013] od 6. juna 2014. godine Apelacionog suda, sa obrazloženjem da ne postoji pravni osnov za preispitivanje krivičnog postupka.
20. Neutvrđenog datuma, podnosioci zahteva su uložili žalbu na rešenje [P.K. br. 85/22] od 3. novembra 2022. godine Osnovnog suda.
21. Dana 20. januara 2023. godine, Apelacioni sud je, rešenjem [PN. br. 1196/2022], odbio žalbu podnosioca zahteva, kao neosnovanu, i potvrdio rešenje [P.K. br. 85/22] od 3.

novembra 2022. godine Osnovnog suda, sa obrazloženjem da je prvostepeni sud pravično postupio kada je odbio zahtev podnosioca za preispitivanje krivičnog postupka, pri čemu je ponovo ocenio da li su ispunjeni zakonski uslovi za dozvoljavanje ponavljanja krivičnog postupka u konkretnom slučaju.

22. Neutvrđenog datuma, podnosioci zahteva su podneli zahtev za zaštitu zakonitosti protiv rešenja [PN. br. 1196/2022] od 20. januara 2023. godine Osnovnog suda.
23. Dana 17. novembra 2023. godine, Vrhovni sud je, presudom [Pml. br. 550/2023], odbio zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca zahteva, sa obrazloženjem da rešenja protiv kojih je podnet zahtev nisu zahvaćena povredama za koje se navodi. Konkretno, Vrhovni sud je u osporenoj presudi istakao sledeće:

“[...] dokazi za koje se tvrdi da su novi u stvari ne predstavljaju nove dokaze jer su isti bili sastavni deo spisa predmeta, odnosno krivične prijave.

[...]

[...] istaknuti navodi predstavljaju okolnosti koje, prema navodima, mogu dovesti u pitanje odlučivanje sudija koji su odlučivali u glavnom predmetu, ali koji nisu osnovani. Prvo, što se tiče sudije [M.S.], koji je odlučivao u ovom predmetu u prvostepenom sudu i iz spisa ovog krivičnog predmeta, proizilazi da je isti obavljao svoje dužnosti kao sudija u misiji EULEKS-a na Kosovu i uslovi za vršenje funkcije sudije su razmotreni u slučaju njegovog izbora na ovu funkciju i ne mogu se osporavati ovim pravnim sredstvom, a u istoj liniji je i drugi navod kolegijalnih odnosa sudije [E.S.] sa sudijom koji je odlučio u postupku preispitivanja, tako da su i ovi navodi kao takvi pretpostavljene prirode i bez ikakvog zakonskog osnova na bilo kakvom konkretnom dokazu koji bi doveo u pitanje objektivnost ovih sudija.

Što se tiče izjave lica [L.d.], koje je napisalo pismo koje se nalazi u spisima predmeta, to takođe ne predstavlja nove dokaze u tumačenju odredbe člana 423. stav 1. tačka 1.3 ZKP-a, budući da sadržaj ovog pisma, iako autentičnost pisca teksta nije proverena i nije potpisano, ni u kom slučaju ne predstavlja osnov za preispitivanje krivičnog postupka, ali eventualno može predstavljati osnov za pokretanje neke istrage, dakle, pošto predloženi dokazi ne predstavljaju nove dokaze koji bi stvorili osnovu za preispitivanje krivičnog postupka, prema gore navedenoj odredbi i u smislu člana 437, stav 1. ZKP-a, odlučeno je kao u izreci ove presude”.

Navodi podnosioca zahteva

24. Podnosioci zahteva navode da je osporena presuda doneta kršeći njihova prava i slobode, konkretno član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a.
25. Podnosioci zahteva pred Sudom u svom zahtevu ističu sledeće: „*Suđenje slučaja P. br. 346/12 od 23. maja 2013. godine od strane sudije – predsednika veća koji nikada nije radio kao sudija u državi Britaniji, UK, vidi dokaz F2018/12, zapečaćen i overen od strane Apelacionog suda, Vrhovnog suda Engleske i Ministarstva unutrašnjih poslova UK-a, overen pečatom Apostille”.*
26. Podnosioci zahteva takođe u suštini iznose navod da njihovo suđenje nije bilo pravično iz razloga što su veća u Apelacionom sudu i Vrhovnom sudu trebala da budu sastavljena od domaćih, a ne međunarodnih sudija, u skladu sa odredbama Zakona br. 03/L-053 o nadležnostima, odabiru i raspodeli sudskih predmeta i tužiocima EULEX-a misije na Kosovu.

27. Na kraju, isti traže da se proglasi “nezakonita” osporena presuda Vrhovnog suda, jer je ista, prema njima, “[...] presuda koja nije obrazložena na dokazima i u meritumu zahteva za zaštitu zakonitosti od strane Vrhovnog suda Kosova”.

Relevantne odredbe Zakona i Poslovnika

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

- “1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.
2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.
3. Suđenje je javno, osim u slučajevima kada sud, iz posebnih razloga, smatra da je isključivanje štampe ili javnosti, u korist pravde, ako bi njihovo prisustvo moglo naškoditi javnom redu ili nacionalnoj sigurnosti, interesima maloletnika, ili zaštititi privatnog života stranaka u postupku, na zakonom propisan način.
4. Svako ko je optužen za krivično delo ima pravo da ispituje prisutne svedoke i da zahteva obavezno pojavljivanje svedoka, veštaka i ostalih lica, koja mogu razjasniti činjenice.
5. Svako ko je optužen za krivično delo će se smatrati nevinim, sve dok se ne dokaže njegova/njena krivica, u saglasnosti sa zakonom.
6. Besplatna pravna pomoć će se omogućiti svim licima koja za to nemaju dovoljno sredstava, ako je takva pomoć neophodna za obezbeđivanje efikasnog pristupa pravdi. 7. Sudski postupci koji se odnose na maloletnike se regulišu zakonom, poštujući posebne uredbe i procedure za maloletnike”.

EVROPSKA KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA

Član 6

(Pravo na pravično suđenje)

„1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.
[...]"

PRIVREMENI KRIVIČNI ZAKON KOSOVA (objavljen 6. jula 2003. godine)

Član 23

(Zajedničko izvršenje)

“Kada dva ili više lica zajednički izvrše krivično delo tako što učestvuju u izvršenju krivičnog dela ili u značajnoj meri doprinesu njegovom izvršenju na bilo koji drugi

način svako od njih je odgovorno i biće kažnjeno kako je propisano za dato krivično delo”.

Član 24 (Podstrekanje)

“Ko god drugoga sa umišljajem podstrekne da izvrši krivično delo biće kažnjen kao da je lično izvršio krivično delo ako krivično delo bude izvršeno pod njegovim uticajem”.

Član 345 (Razmena usluga)

“1. Ko god zatraži, dobije ili prihvati ponudu ili obećanje bilo kakve nepropisne prednosti, za sebe ili drugog razmenu za vršenje nepropisnog uticaja od strane izvršioca na donošenje odluka nekog službenog lica bez obzira da li je uticaj bio izvršen ili bez obzira da li pretpostavljeni uticaj dovede do željenog rezultata biće kažnjen novčanom kaznom ili zatvorom do dve godine”.
[...]

Član 339 (Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja)

“(1) Službeno lice koje, u nameri da pribavi protivpravnu materijalnu korist sebi, nekom drugom ili poslovnoj organizaciji ili da nanese bilo kakvu štetu tom drugom licu ili poslovnoj organizaciji, zloupotrebi svoj službeni položaj, prekorači granice svojih ovlašćenja ili ne obavi svoju službenu dužnost biće kažnjen zatvorom do jedne godine.

(2) Kad krivično delo opisano u stavu 1 ovog Člana dovede do štete koja prelazi 2.500 evra ili do grubog kršenja prava nekog drugog lica, izvršilac će da bude kažnjen zatvorom do tri godine.

(3) Kada krivično delo opisano u stavu 1 ovog Člana dovede do materijalne koristi veće od 5.000 evra, izvršilac će da bude kažnjen zatvorom od jedne do osam godina”.

ZAKONIK BR. 08/L-032 O KRIVIČNOM POSTUPKU REPUBLIKE KOSOVO

Potpoglavlje V. – Vanredni pravni lekovi

Član 419 (Vanredni pravni lekovi)

“1. Krivični postupak koji je završen pravosnažnim rešenjem ili pravosnažnom presudom može se ponoviti na zahtev ovlašćenih lica samo u slučajevima i pod uslovima propisanim ovim zakonikom. Zahtev za ponavljanje krivičnog postupka podnosi se Osnovnom sudu koji je doneo odluku.

2. Stranka može zatražiti vanredno ublažavanje kazne u svako doba tokom izdržavanja kazne. Stranka podnosi zahtev Osnovnom sudu koji je doneo presudu u prvom stepenu, koji prosleđuje sve spise predmeta Vrhovnom sudu.

3. Stranka može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti u roku od tri (3) meseca od dana prijema pravosnažne presude ili pravosnažnog rešenja protiv kojeg se traži zaštita zakonitosti. Stranka podnosi zahtev Osnovnom sudu koji je doneo odluku u prvom stepenu, koji prosleđuje sve spise predmeta Vrhovnom sudu.

4. Čl. 375, 376, 377, 378. i 379. ovog zakonika primenjuju se na sve zahteve iz ovog člana”.

Član 423

(Ponavljanje krivičnog postupka završenog pravosnažnom presudom)

“1. Krivični postupak koji je završen pravosnažnom presudom može se ponoviti samo:

1.1. ako se dokaže da je presuda zasnovana na lažnoj ispravi ili lažnom iskazu svedoka veštaka ili tumača;

1.2. ako se dokaže da je do presude došlo usled krivičnog dela sudije ili lice koje je preduzelo istražne radnje;

1.3. ako se iznesu nove činjenice ili se podnesu novi dokazi koji sami za sebe ili u vezi sa ranijim dokazima mogu opravdati nevinost osuđenog ili do osude po blažoj krivičnoj odredbi;

1.4. ako je lice za isto delo više šuta suđen ili ako je više lica osuđeno za isto delo koje je moglo učiniti samo jedno lice ili neka od njih;

1.5. ako se u slučaju osude za produženo krivično delo ili za drugo krivično delo koje po zakonu obuhvata više istovrsnih ili više raznovrsnih radnji iznesu nove činjenice ili podnesu novi dokazi koji ukazuju da nije učinio radnju koja je obuhvaćena krivičnim delom za koje je osuđen, a postojanje ovih činjenica bi bitno uticalo na odmeravanje kazne.

2. Krivični postupak završen pravosnažnom presudom može se ponoviti samo u korist okrivljenog, osim ako se utvrdi da su okolnosti iz stava 1. podstavovi 1.1. i 1.2. ovog člana, posledica krivičnog dela koje učinio okrivljeni ili lice koje postupa u njegovo ime protiv svedoka, veštaka, tumača, državnog tužioca ili sudije ili njihovih srodnika, pri čemu se krivični postupak završen pravosnažnom presudom može obnoviti protiv okrivljenog. Ponavljanje krivičnog postupka na štetu okrivljenog dozvoljeno je samo u roku od pet (5) godina od dana objave pravosnažne presude.

3. U slučajevima iz stava 1. podstavovi 1.1 i 1.2. ili stava 2. ovog člana, pravosnažnom presudom mora se utvrditi da li su ta lica proglašena krivim za dotična krivična dela. Ako se postupak protiv ovih lica ne može sprovesti zbog njihove smrti ili postoje okolnosti koje isključuju krivično gonjenje, činjenice iz stava 1. podstavovi 1.1. i 1.2. ili stava 2. ovog člana mogu se dokazati i drugim dokazima”.

Član 426

(Osnov i postupak za odbacivanje zahteva za ponavljanje krivičnog postupka)

“1. Sud rešenjem odbacuje zahtev ako na osnovu istog i spisa ranijeg postupka utvrdi: 1.1. da je zahtev podnelo neovlašćeno lice;

1.2. da nema zakonskih osnova za ponavljanje postupka;

1.3. da su činjenice i dokazi na kojima se zahtev zasniva već bili izneseni u ranijem zahtevu za ponavljanje postupka koji je pravosnažno odbijen;

1.4. da činjenice i dokazi ne pružaju osnov da se na osnovu njih dozvoli ponavljanje; ili 1.5. da podnosilac zahteva za ponavljanje postupka nije postupio u skladu sa članom 425. stav 2. ovog zakonika.

[...]”.

Ocena prihvatljivosti zahteva

28. Sud prvo ocenjuje da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.

29. U tom smislu, Sud se prvo poziva na članove 113.1 i 113.7 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

Član 113
[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

30. Sud se dalje poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47
(Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
(Tačnost podneska)

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

Član 49
(Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”.

31. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud smatra da su podnosioci zahteva: (i) ovlašćene strane; (ii) osporavaju akt javnog organa, odnosno presudu [Pml. br. 550/2023] od 17. novembra 2023. godine Vrhovnog suda u vezi sa rešenjem [PN. br. 1196/2022] od 20. januara 2023. godine Apelacionog suda i rešenjem [PK. br. 85/22] od 3. novembra 2022. godine Osnovnog suda; (iii) naglasili su osnovna prava i slobode za koje navode da su im povređene; (iv) iscrpeli su sva pravna sredstva propisana zakonom; i (v) podneli su zahtev u zakonski propisanom roku.
32. U okolnostima konkretnog slučaja, Sud treba da oceni ispunjenje uslova koji su propisani u tački b stava 3 pravila 34 [Kriterijumi prihvatljivosti] Poslovnika, prema kojoj Sud može da smatra da je zahtev neprihvatljiv ako isti nije *ratione materiae* u skladu sa Ustavom.
33. U tom smislu, Sud prvo podseća na sadržaj ovog pravila na sledeći način:

(3) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je ispunjen jedan od sledećih uslova:

[...]

(b) Zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom;

34. U tom aspektu i prvo, Sud podseća da se okolnosti konkretnog slučaja odnose na osporenu presudu Vrhovnog suda kojom je Vrhovni sud odbio zahtev za zaštitu zakonitosti u vezi sa odbijanjem zahteva podnosioca za preispitivanje krivičnog postupka. U 2013. godini, presudom Osnovnog suda, koja je postala pravosnažna 2016. godine, podnosioci zahteva su osuđeni na jedinstvenu kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) meseci. Podnosioci zahteva su 5. januara 2022. godine podneli zahtev za preispitivanje gore navedenog krivičnog postupka, koji je Osnovni sud odbio 11. maja 2022. godine, sa obrazloženjem da je neblagovremen. Prema žalbi podnosioca zahteva, Apelacioni sud je 10. juna 2022. godine vratio predmet na presuđivanje. U postupku presuđivanja, Osnovni sud je 3. novembra 2022. godine odbio zahtev za preispitivanje meritornog krivičnog postupka podnosioca zahteva, rešenjem koje su potvrdili redovni sudovi, odnosno, i Apelacioni sud 20. januara 2020. godine i Vrhovni sud 17. novembra 2023. godine osporenim presudom.
35. Što se tiče suštine zahteva podnosioca u vezi sa navodima o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, Sud podseća da oni tvrde da im je povređeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje zbog činjenica da im je (i) sudio međunarodni sudija, koji prema njima, nikada nije bio sudija u zemlji iz koje dolazi, i da su (ii) veća u Apelacionom sudu i Vrhovnom sudu bila sastavljena od međunarodnih, a ne lokalnih sudija, kao što je propisano zakonodavstvo na snazi.
36. Sud ističe da redovni sudovi u postupku po zahtevu za preispitivanje krivičnog postupka odlučuju samo o tome da li zahtev za preispitivanje krivičnog postupka ispunjava procesne uslove za njegovo usvajanje, a ne o „*nekoj optužnici*“ podnosioca zahteva u smislu prava na pravično suđenje iz člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP-a (vidi, analogno slučajeve Suda: [KI07/17](#), sa podnosiocem zahteva: *Pashk Mirashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 29. maja 2017. godine, stav 66; [KI06/18](#), sa podnosiocem zahteva: *Shkumbin Mehmeti*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. januara 2019. godine, stav 55; [KI50/18](#), sa podnosiocem zahteva: *Deljalj Kazagić*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. januara 2019. godine, stav 51; [KI76/18](#), sa podnosiocem zahteva: *Pjetër Boçi*, rešenje o neprihvatljivosti od 22. novembra 2018. godine, stav 69; [KI63/21](#), sa podnosiocem zahteva: *Hysen Metahysa*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. novembra 2021. godine, stav 72; i [KI34/23](#), sa podnosiocem zahteva: *Veton Sylja*, rešenje o neprihvatljivosti od 29. avgusta 2023. godine, stavovi 48 i 49; i slučajeve ESLJP-a: [Bochan protiv Ukrajine, \(br. 2\)](#), br. 22251/08, presuda od 5. februara 2015. godine, stav 44, i [Moreira Ferreira protiv Portugalije \(br. 2\)](#), br. 19867/12, presuda od 11. jula 2017. godine, stavovi 60-61).
37. Pored toga, Sud podseća na sudsku praksu ESLJP-a, koja utvrđuje da član 6. EKLJP-a nije primenljiv u postupcima za ponavljanje bilo kog slučaja, jer ako lice čija je kazna postala pravosnažna i koje podnese zahtev za preispitivanje njegovog slučaja i on ili ona tokom ovog postupka nisu „*optuženi za neko krivično delo*“ u smislu člana 6. EKLJP-a (vidi, slučaj ESLJP-a: [Fischer protiv Austrije](#), br. 27569/02, odluka o prihvatljivosti slučaja od 6. maja 2003. godine).
38. Sud dalje primećuje da su u vezi sa zahtevom za preispitivanje krivičnog postupka, koji su podneli podnosioci zahteva, redovni sudovi odlučili da ga odbiju.
39. Sud, upravo uzimajući u obzir ovu tvrdnju podnosioca zahteva u kontekstu procesnih garancija iz člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP-a, nalazi da se pomenuti sudski postupak, u kome podnosioci zahteva zasnivaju svoje žalbene navode, ticao samo ocene ispunjenosti procesnih uslova koje zahtev za preispitivanje krivičnog postupka mora da ispunjava da bi bio prihvatljiv, i time bi predmet bio ponovo otvoren za razmatranje i ocenu u ponovljenom postupku.
40. Stoga, uzimajući u obzir sadržaj sudskog postupka u kojem su podnosioci zahteva zasnovali svoje žalbene navode o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a,

Sud još jednom podseća na sudsku praksu ESLJP-a i sopstvenu sudsku praksu, prema kojoj se član 31. Ustava i član 6. EKLJP-a ne primenjuju na zahteve za preispitivanje ili ponavljanje krivičnog ili parničnog postupka (vidi, analogno, slučajeve Suda: [KI07/17](#), *Pashk Mirashi*, gore citiran, stav 64 [preispitivanje krivičnog postupka]; [KI80/15](#), [KI81/15](#) i [KI82/15](#), *Rrahim Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 31 [ponavljanje izvršnog postupka]; [KI86/22](#), podnosilac zahteva: *Pjetër Boçi*, gore citiran, stav 77 [preispitivanje krivičnog postupka]; [KI167/22](#), podnosilac zahteva: *Fatos Kakeli*, rešenje o neprihvatljivosti od 23. marta 2023. godine, stav 63 [ponavljanje parničnog postupka]; [KI34/23](#), podnosilac zahteva: *Veton Sylja*, gore citiran, stav 52 [preispitivanje krivičnog postupka]; vidi, takođe, slučajeve ESLJP-a: *inter alia*, [Oberschlick protiv Austrije](#), br. 23727/94, rešenje o neprihvatljivosti od 21. marta 1994. godine, [Dowsett protiv Ujedinjenog kraljevstva](#), br. 8559/08, rešenje o neprihvatljivosti od 4. januara 2011. godine).

41. Shodno tome, Sud smatra da se navodi podnosioca zahteva u vezi sa sudskim postupkom koji su sudovi sproveli po njihovom zahtevu za preispitivanje krivičnog postupka proglašavaju neprihvatljivim, jer nisu *ratione materiae* u skladu sa Ustavom, kao što je propisano u stavu 7, člana 113. Ustava i pravilu 34 (3) (b) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud u skladu sa stavom 7, člana 113. Ustava, članovima 20. i 47. Zakona i u skladu sa pravilima 34 (3) (b) i 48 (1) (b) Poslovnika, dana 4. septembra 2024. godine:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI, jednoglasno, zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 4, člana 20. Zakona; i
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5, člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Remzije Istrefi-Peci

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani